

A Mah-jong bűvöletében

Néhány hónapja indult egy kezdő Mah-jong tanfolyam itt Kecskeméten. Gondoltam, végre itt a lehetőség megismerkedni eme különleges kövek világával. Mivel a társasjátékok világában nagyon régóta és elég mélyen benne vagyok, így a játékok iránti fokozott kíváncsiságom eleve adott volt. Jó ideje piszkálta a csőröm, mi lehet ez a ránézésre érthetetlen, igencsak összetett játék. Több filmben is láttam már, de semmit nem tudtam róla. Így kicsit utána próbáltam járni. Előzetes információ gyűjtés alapján megtudtam, hogy a neten elterjedt szintén Mah-jong névre hallgató párosítós játéknak kb. annyi köze van az igaz Mah-jonghoz mint a kártyavár építésnek a Rómihez. Az emberek többsége mégis abban a hitben él, hogy az a párosítós játék a Mah-jong. Pedig a Mah-jong egészen más játék. Mi sem bizonyítja jobban bonyolultságát, minthogy nem lehet szabályból megtanulni, csak tanfolyamon, sok-sok gyakorlás útján. Persze ez nem riasztott el, sőt még inkább kíváncsivá tett.

A játék Kínából származik. Nehéz megmondani hány évvel ezelőtt jelent meg először. Erről megoszlanak a vélemények, van, aki 1000 évről beszél, mások szerint még régebbi. De hogy pontosan hol, hogyan és mikor öltött először formát, azt senki nem tudja biztosan. Az azonban bizonyos, hogy nagyon sokáig kártyajáték formájában létezett. Aztán egyszer, egy elefántcsont faragó mesternek köszönhetően a kártyából csodálatos elefántcsont-bambusz kövek lettek. Ezen formában a mai napig léteznek. Azonban tapasztalatból mondom, játékra legalkalmasabb a műanyag verzió. A kövek amellet, hogy nagyon szépek, és jó fogásúak, rendkívül tartósak is. Tény, nem olcsó egy Mah-jong készlet, de hogy az ember élete végéig használhatja, az tuti. S lássuk be ez igen kevés dologról mondható el manapság.

Na de térjünk vissza a játékhoz.

Nem szeretném és nem is tudnám ebben az írásban ismertetni a Mah-jong szabályait. Röviden talán csak annyit, hogy 144 kővel játsszuk a játékot. A célunk egyszerű: különféle kombinációkkal összehozni legalább nyolc pontot érő Mah-jongot. Mindezt hamarabb, mint a játékos társaink.

A Mah-jong tulajdonképpen egy 14 kőből álló formáció. Igen, a játéknak is és a formációnak is Mah-jong a neve, sőt van egy kő a 144-ből, amit szintén Mah-jongnak hívnak. De térjünk vissza a formációhoz, ami nagyon sokféle lehet. Rengeteg lehetőségünk van egy Mah-jong megvalósítására.

Persze ez nem azt jelenti, hogy kitalálhatunk bármit, amit akarunk. Azt, hogy melyik formáció felel meg Mah-jongnak, szigorú szabályok határozzák meg.

Minden szabályos Mah-jong pontot ér. Hogy mennyit, az több dologból tevődik össze.

A pontozás nem egyszerű rendszerének ismertetésétől is eltekintenek most. Egyet azonban leszögezhetünk, minél nehezebb egy adott Mah-jongot összehozni, annál több pontot ér. Vannak olyan formációk, amik annyira nehezek, hogy örül az ember, ha életében egyszer megcsinálja. Ilyen például a Kilenc Lámpás Ház vagy a Világ 13 Csodája nevű Mah-jong is.

Fontosnak tartom megjegyezni, hogy bármennyire is csábító a gyönyörű Világ 13 Csodája, a maga 88 pontjával, mégis érdemes kisebb formációkra hajtani. A profi játékosok is inkább a kisebb pontértékű Mah-jongokra mennek.

Hiszen a játék igazi célja a bementett Mah-jongok által minél több pontot szerezni összességében. S ez sokkal könnyebb sok kis pontszámú Mah-jonggal, mint egy nagy, esetleg elbukott Mah-jonggal.

Egy biztos, a Mah-jong egy nagyon különleges játék. Sokféle játékot ismerek. Vannak ezek közt igazán klassz és persze gyengébb játékok egyaránt. De a Mah-jong valahogy más.

Varázsa van. Néha az érzésem, mintha a köveknek saját akarata lenne. Érzései.

Időnként mikor megkapom a kezdő 13 követ, teljesen zavaros a kép, semmit nem látok meg benne, fogalmam sincs, merre menjek. Melyik kombináció felé induljak. Ilyenkor rábízom magam a kövekre, hagyom, hogy Ők irányítsanak, ők vezessenek. Ott vagyok én is, hiszen én hozom a döntést, mit dobjak el, de valahogy engedem a követet érvényesülni. S ilyenkor mindig megcsillantanak egy irányt. Néha megdöbbenő erővel. Több tapasztalt Mah-jong játékosról hallottam már, hogy a Mah-jongnak lelke van. Eleinte ezen mosolyogtam magamban. De minél többet játszok, annál inkább igazat kell adjak ennek a kijelentésnek.

Márpedig muszáj sokat játszani! Hiszen sok-sok parti után is képes újat tanulni az ember. Van, hogy egy tapasztaltabb játékosról van, amikor saját magától s bizony van olyan is, amikor a kövek tanítják az embert. Minél többet játszunk, annál több mindenre nyílik rá a szemünk, vagy talán a lelkünk. S csodálatos érzés, mikor az ember fokozatosan meglátja a finomságokat a játékban, újabbnál újabb lehetőségeket, reményeket, trükköket.

Nagyon nem mindegy hogyan bánunk a kövekkel, sőt az sem, milyen érzésekkel állunk neki játszani. A kövek meghálálják, ha pozitívan állunk hozzájuk. S teljesen elfordulnak tőlünk, ha negatívak vagyunk. Néha pedig az egész játék olyan, mintha életünk tükre lenne, visszatükrözi mindazt, amik történnek velünk a való életben. Döbbenetes.

A fentiekén kívül arról sem szabad megfeledkezni, hogy a Mah-jong nagyon szép játék. Szépek a kövek önmagukban is, pláne valamilyen szép formációban. Ezen kívül jó érzés kézbe venni ezeket a helyes lekerekített élű zömök követeket. Jó keverni is őket.

De a legjobb érzés az, amikor az ember bemond egy gyönyörű Mah-jongot. Ez egy fajta kiteljesedés, hiszen minden egyes Mah-jongot súlyos döntések sorozata, drukkolás, agyalás, izgalom előz meg. Néha az adott kör végéhez közeledve szinte szikrázik a levegő. Mindenki feszülten figyeli a dobott követeket, és reményekkel telve húz, hátha most meglesz az a bizonyos, a várva várt utolsó kő, ami a Mah-jonghoz kell. Ha igazán akarjuk, bejön!

Egy szó mint száz, ha ez embert egyszer elbűvölik a sárkányok, szelek, karakterek, bambuszok, körök, virágok, nagyon nehéz szabadulni. Bár nem is akar, sokkal inkább játszani, újra és újra és újra...

Iványosi-Szabó Gábor
www.jatekmester.com